

SCHUBERT

Piano Sonata in B-flat major, D.960

BRAHMS

4 Ballades, Op.10

C. BECHSTEIN

HUNGAROTON

ALEX SZILASI

ALEX SZILASI

Franz Schubert (1797-1828): Piano Sonata in B-flat major, D. 960	45:51
1 I. Molto moderato	22:08
2 II. Andante sostenuto	11:34
3 III. Scherzo. Allegro vivace con delicatezza	3:58
4 IV. Allegro ma non troppo	8:11
Johannes Brahms (1833-1897): 4 Ballades, Op. 10	30:55
5 No. 1 in D minor: Andante	5:49
6 No. 2 in D major: Andante	8:30
7 No. 3 in B minor: Intermezzo: Allegro	4:52
8 No. 4 in B major: Andante con moto	11:43

Total time: 76:46

Recording producer & editor: Zsuzsa Dvorák

Balance engineer: Domonkos Timár

Recorded on 13-16 April, 2023 at Rottenbiller Studio.

Piano tuning: László Gönczi (D282 Bechstein piano, 442 kHz)

Cover & work photo: 4K Média Studio

Liner notes: Alex Szilasi • Design & prepress: Gergely Szabadi, István Práczky

Production manager: Mónika Markó • Label manager: Gréta Molnár

©2023 Fotexnet Kft. • Catalogue No.: HCD 32884

Made in EU • Special thanks to Ernest Bittner, Wien.

The themes that appear in the first movement of *Franz Schubert's* Sonata in B flat major form a kind of inner motivic and harmonic reference, and thus in a complex manner they link up all the movements. The melodic cells deriving from the first movement appear again and again in later movements. The whole is permeated by an incomparable sense of an illusion of timelessness and spacelessness, "*as if it were never to end... it surges forward... here and there interrupted by a more passionate motion, then falling calm once more.*" (Schumann).

The first piece in *Johannes Brahms' 4 Ballades* op. 10, composed in 1854, is based on the Scottish tragic poem "Edward," from a collection compiled by Johann Gottfried Herder. Similar to Schubertian principles, the music we hear in the first ballade is later put in a different light, and through conscious reference to analogies with his musical models, the composer investigates symbolic aspects.

The mysterious, inevitable fate of Franz Schubert's wanderer and the figure in Johannes Brahms' ballades thus gradually becomes clearer.

Alex Szilasi

A Franz Schubert B-dúr szonátájának első tételében mottóként megjelenő témák egyfajta belső, motivikus és harmóniai hivatkozást formálnak, így komplex módon minden tételt összekapcsolnak. Az első tételből származó dallamfoszlányok újra és újra megjelennek a későbbi tételekben. Mindezt átjárja egy semmihez sem fogható idő- és tér nélküli illúzió érzete, „...*mintha soha nem érne véget... gazdagon hőmpölyög tovább... itt-ott egy hevesebb mozdulattól félbeszakítva, majd ismét megnyugodva.*” (Schumann).

Johannes Brahms 1854-ben komponált op. 10-es 4 balladájának első darabja Johann Gottfried Herder-féle gyűjteményből származó "Edward" skót tragikus költeményén alapszik. Hasonlóan a schuberti elvekhez, itt az első balladában hallottak kerülnek később új megvilágításba és a zenei példaképek analógiáinak tudatos beemelésével a zeneszerző az utalások mentén a szimbolikus aspektusokat járja körbe.

Így rajzolódhat ki lassan Franz Schubert vándorának és Johannes Brahms balladái alakjának homályba rejtett, elkerülhetetlen végzete.

Szilasi Alex

